

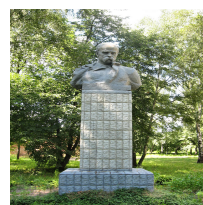
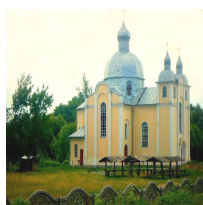
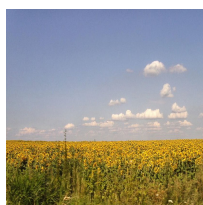
В. В. Остапчук

Мрин

МРИН – село Носівського району Чернігівської області. 2016 з Мрин., Лихачів., Плосків., Селищен. (підпорядк. села Киселівка та Роздольне) і Хотинів. сільс. рад утвор. Мрин. об'єднану територіал. громаду (322,29 км², 4657 осіб). М. знаходиться на правому березі р. Остер (притока Десни, бас. Дніпра), за 120 км від Києва, 80 км від обл. центру, 16 км від райцентру та 21 км від залізнич. ст. Носівка. Через село протікає мала р. Мринка. Площа 5,38 км². За переписом насел. 2001, проживали 2343 особи; 2018 – 1866 осіб; переважно українці. Виявлено артефакти доби бронзи та раннього заліз. віку, досліджено давньорус. городище. М. засн. наприкінці 16 ст. 1628 польс. король Владислав IV подарував М. орденіві домініканців. Під час Визв. війни під проводом Б. Хмельницького перейшов у володіння Ветхоріздвяного монастиря. Згодом черніг. архієпископ Л. Баранович приєднав М. до садиби черніг. Борисогліб. монастиря. Після Переяслав. ради 1654 – під владою Моск. царства (від 1721 – Рос. імперія). 1654–87 – сотенне містечко Ніжин., 1687–1781 – Київ. полків. 1697 надане Маґдебур. право та дозвіл на створення влас. герба. За описом 1781, у М. було невелике укріплення, оточене земляним валом. Відтоді до 1923 – містечко, волос. центр. 1781–96 – у складі Черніг. намісництва; 1796–1802 – Малорос., 1802–1925 – Черніг. губ.; 1781–1923 – Ніжин. пов. 1866 було 268 дворів, мешкали 1617 осіб; 1897 – 389 і 2190. Наприкінці 19 ст. діяли дерев'яна Успен. церква (зведена 1897, знесена на поч. 1930-х рр. за наказом парт. кер-ва; нині функціонує однойм. кам'яний храм громади УПЦ МП), церк.-парафіял. та земська (відкрита 1895) школи. Найбільші мрин. землевласники Коробки мали велику садибу з житл. будинками (в 2-х нині розташ. лікарня), госп. двором, стайнею. У мрин. маєтку минули юнац. роки правознавця, освіт. діяча, мецената П. Коробки, який 1901 заснував тут Леонідів. нижчу ремісн. школу (з слюсарно-ковал. і тесле-токарним відділами; 1915 – 40 учнів; нині заг.-осв. школа), а 1903 – Людмилин. жін. школу сільс. домоведення і присадиб. господарства (1911 на її базі створ. 4-класну учител. жін. семінарію, у 1915 – 160 учениць; 1919–20 – пед. курси, від 1920 – пед. технікум, що 1929 був переведений до Ніжина, а потім – до Прилук; 1929 організовано агрономіч. технікум, що нині має назву ПТУ № 33 і готує електромонтерів, слюсарів, водіїв, трактористів, продавців і контролерів-касирів). Під час воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. Відтоді – село. 1923–30 – райцентр. Мрин. р-н об'єднував 16 навколиш. сіл. 1923–30 – у складі Ніжин. округи; від 1932 – Черніг. обл. Тут була створ. МТС, розширено цегел. завод, відкрито дит. будинок для сиріт.

Жит. потерпали від голодомору 1932–33, зазнали сталін. репресій. Від вересня 1941 до вересня 1943 – під нім.-фашист. окупацією. На фронтах 2-ї світової війни та в партизан. загонах воювали 350 осіб, з них 257 загинули. 1958 встановлено пам'ятник воїнам-землякам, 1970 – погруддя Т. Шевченка. 1988 проживали 2805 осіб. Пobl. села – найбільше в Європі газове сховище. На тер. Мрин. лісництва охороняються заказники Хрещатинське (від 1984, гідрол., 12 га), Борки (192 га) та Німцево (338 га; обидва – від 2000, ботан.). Працює паркет. цех. Є дитсадок, Будинок культури та б-ка. Від 2011 функціонує літ. клуб, який щомісяця випускає г. «Літературний Мрин». Серед видат. уродженців – хімік В. С. Броварець, фізіолог І. Скороход, етнограф, фольклорист О. Малинка; кінооператор В. Рейський, актор, нар. арт. України М. Тягнієнко; учасник 2-ї світової війни, Герой Радянського Союзу В. Броварець.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Бруханда С. Ф. Моє рідне село. Ніжин, 2013.

Бібліографічний опис:

Мрин / В. В. Остапчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2020. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-70304>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).